

kårene for børns måltider disse steder, hvis man vil hjælpe børnene til at udvikle nogle sunde kostvaner.

Så langt er vi i Det Konservative Folkeparti enige med forslagsstilleren. Vi tror bare ikke på, at en statslig støtteordning på 50 mio. kr. om året er den rigtige måde at løse problemerne på.

Rigtig ernæring til børnene er forældrenes ansvar, ikke samfundets. For os er det afgørende, at forældrene selv tager et ansvar for deres børns kost. Det er ikke statens opgave. Der er meget, forældrene kan gøre, hvis de ønsker at fremme deres børns madvaner. En oplagt mulighed er, at de selv tager initiativ til at opbygge et samarbejde med skolen og kommunen, hvor de i fællesskab finder de nødvendige midler til at etablere en måltidsordning. Initiativet kan eventuelt startes via skolebestyrelserne.

Mange kommuner og skoler har allerede i dag etableret måltidsordninger, der har stor tilslutning fra eleverne. Disse ordninger er vel at mærke etableret for egen regning og med forældrebetaling.

I det store billede spiller midlerne fra børnekostpuljen kun en mindre rolle. Faktum er, at rigtig mange blev skuffede, da først pengene skulle deles ud. Børnekostpuljen gjorde dog det gode, at den fik sat problemet på dagsordenen.

Et andet mål med børnekostpuljen var, at der med midlerne var afsat penge til at indsamle erfaringer og formidle viden omkring gode måltidsordninger. Dette arbejde er på ingen måde gået tabt. Der findes allerede i dag en masse materiale, som de ansvarlige for madordninger i kommunerne kan trække på. Som vi hørte det fra ministeren, vil der allerede til foråret komme nyt fra Fødevaredirektoratet, og det vil fortsat være muligt at søge både råd og vejledning i direktoratet.

Kommunerne og skolerne har altså allerede i dag adgang til masser af viden og erfaring om børn, mad og måltider. De forældre, der i samarbejde med kommune og skoler ønsker at gøre en forskel på området, kan sagtens finde den nødvendige viden til at komme i gang. Staten behøver ikke at blande sig i denne sag.

Det Konservative Folkeparti kan ikke støtte forslaget.

Kl. 17.05

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Også fru Else Theill Sørensen er helt enig i, at vi har et problem. Samtlige ordførere har jo påpe-

get, at børn og unge i dag faktisk har store ernæringsmæssige problemer. Det er altså erkendt, men så hører enigheden også op, for så kom bemærkningen: Det er ikke statens opgave at løse det problem.

Jeg vil gerne spørge fru Else Theill Sørensen, om hun så mener, at det er statens opgave at behandle de børn og unge, som får følgesygdomme, når nu vi ved, at ernæringstilstanden i dette land er dårlig. Er det heller ikke statens opgave så at sørge for at behandle dem? Er det også forældrenes ansvar?

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg vil give fru Lone Møller ret i, at det er samfundets ansvar at behandle folk, der har en sygdom, og det er også rigtigt, at der er mange, der får sygdomme af en dårlig ernæring. Vi mener bare ikke, at det er den rigtige måde at løse problemerne på at lave den her kostpulje. Man kan godt på andre måder bidrage til, at børn og unge får en bedre ernæring. Og jeg mener, at det er en dårlig idé at tage det ansvar fra forældrene, selv om jeg erkender, at det kan være svært for børnefamilier at sørge for madpakker osv. Så madordninger i skoler, som laves frivilligt, er absolut en god ting.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg vil godt spørge fru Theill Sørensen, om fru Lone Møllers idé om, at de her 50 mio. kr. i tilskud til skolemadsordninger skulle kunne ændre ved børnenes ernæringstilstand. Det er trods alt ét måltid om dagen sådan cirka det halve af året, det handler om. Det må da vist være at reparere på symptomerne i stedet for at prøve at gøre noget ved årsagen. Er det korrekt?

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg vil give spørgeren helt ret i, at de 50 mio. kr. rækker overhovedet ikke til noget som helst med at forbedre sundhedstilstanden.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg synes, det er en besynderlig debat. Vi har en situation, hvor langt de fleste voksne mennesker i Danmark har adgang til kantinefaciliteter på deres arbejdsplads, og omvendt er situationen den på skolerne, at de allerfærreste steder er der en mulighed for at købe et sundt og ernæringsrigtigt måltid. Det er da en skæv situation.